

சுன் போல், பரியாண பலகும், வீர பராக்கிர
கும், வர வேண்டும். சூரபே/ந. அந்தி/1 எனது,
பொன்னு ச்சி, சிசல்லா தூதரின் நமஸ்க்காரம்
செய்தது.

சிவபோது, வீரமலை யில், சின்னண்ண சாமி
கீடு, சுன் கிருந்தது போல், பலகும், பராக்கிர
கும் வந்து, சாமி கீடு சென்று, எகிருந்து
உட்கார்ந்தார்.

பொன்னு ச்சி, சாபத்தினை நிவர்த்தி செய்து
விரட்டு, அரண்மனைக்கு வந்தார்.

பர்வதி! அம்மா, பொன்னு ச்சி/சாபத்தினை, நிவர்த்தி
செய்து விட்டாயா?

பொன்னு! அம்மணி! செய்து விட்டேன்! என்னை
அனுப்பி வைக்கிறீர்கள், நான் வீரமலைக்கு
புறப்படுகிறேன்!

பர்வதி! பொன்னு ச்சி! நீ, வரத்தால் பிறந்தது வள,
பிரகையால், உன்னை அழங்காரம் செய்து,
பல்லக்கில் வைத்து, உன் சென்றவனை வந்து,
உன்னை அனுப்பி வைக்கிறேன்!

பொன்னு! அம்மணி! எனக்கு, அ ரிதில்லாம் சூன்றும்
செய்ய வேண்டாம், விடை கொடு நான்
போய் வருகிறேன்!

பர்வதி! சரி, நல்லது! நீ, போய், மனநினைவுக் கொண்டு,
பலகையு போட்டு, அண்ணா ரீகினைக்

கூட்டிக் கொண்டு, சிகமாத வந்திசேரம்
 மா, வொன்னுச்சி! என்று, பர்வத்யா வளை
 கொடுத்துள்ளாள். பிறகு, சாமமகளை நோக்கி
 'சிகம, சாமமகா! வொன்னுச்சி யிடம், ஏதா
 வது யேசி வியஜே! ஜாக்கிரதையாக
 சீனத்துக்குச் சென்று, சிண்ணரிடம்
 சேர்த்து விடு' என்றாள்.

சாமமகன்! அம்மணி, நல்லது! என்று, வொன்னுச்சியை
 கூட்டிக் கொண்டு முயப்பட்டான்.

மாட்டு

" வொன்னிவள என்னுத்தா நூடு விட்டு

வடுகி ன்ணே என்சாம் சாமமகனும்.

சாமமகனும் என்சாம் சின்ருக்க 266

வொன்னுச்சி என்னுத்தா பின்துடர்ந்துள்ளாள்

267 (நாகமலை என்னுத்தா ஜோகமலை
 நாலுலடம் என்சாம் சூர்நுத்தமலை
 சித்தி சித்தி யுப் பர்நித்தமலை
 சூர்நுமுள்ள வீரமலை வந்துகாரர்கள்!!

சாமமகனும், வொன்னுச்சியும், வீரமலைக்கு
 வந்து, கூட்டாநகரின் சிந்தூரகிணர்.

வொன்னுச்சி! நிரம், ரிசில்லாத்தூ! கோவிலின், சாயம்

கொடுத்துத்தூள், திப்போது யோனும்,

சின்ன ராஜா! வெட்டி விடுவார், சாமமகன்

யோய் ரிசால்லிய பிறகு, ராஜா/கூப்பிட்டால்,

அதன் மேல் போகலா' மென்று, கூடாநக்
 கீன். சிந்திது தூநத்தில், ஒரு கல்லின் மேல்
 உட்கார்ந்து கொண்டது, யொண்ணாச்சி!
 சாம்குன், கூடாநக்கீன் அருகில் போகும்
 போது, சின்னண்ணா சாமீ யார் தீது,

~~கீன்~~. சி.பே, சாமீயார/ யொண்ணாச்சி, எங்கடா?
 என்னதும், சாமீயுன் மின்னாள் சீரும்பி
 யார் தீது விட்டு, 'நாஜாவே/ அருகா யாருங்
 கள்/ அந்தக் கல்லின் மேல், உட்காந்துருக்
 கிதுது' என்றான்.

சின்னண்ணா சாமீ, யொண்ணாச்சி உட்காந்
 துருப்பதை யார் தீது, கோயம் வந்து கத்தி
 யை, எடுக்கார்.

யாட்டு

"கத்தி கத்தி சாப்டுதுது"

கார மின்னல் என் சாமீ மின்னாதுயார்.

ந.ய.ய ந.ய.ய சாப்டுதுது.

எஜீர் மின்னல் என் சாமீ மின்னாதுயார்!"

சின்னண்ணா சாமீ, யொண்ணாச்சி மெல்
 கத்தியை உச்சியதும், கத்தி வருவதை
 யொண்ணாச்சி யார் தீது, நம்மளை வெட்டி
 விடும் போல் கிடுக்கிடுகென்று, திரண்டு
 பிளையுயரம் மேலே யாந்து விட்டாள்,
 யொண்ணாச்சி. கத்தி வருவது வேகத்தில்,

பொன்னுச்சி உட்கார்ந்துருந்து, பெரிய கல்லு
 தூண்டாக வெட்டி விட்டு, சாமியின் கைக்
 குயோய் டேசர் நுதிது. பொன்னுச்சி, திரண்
 டு பண்டியுடரம் மேலை யோய், கூடாரத்தின்
 நேர், தீ தேவநுதி, கூடாரத்தின் குன்னுல்
 உட்கார்ந்துது.

ச. சாமி. 'சீய, சண்டாளி! ச. சிகார, பொன்னுச்சி/ நான்
 சாக வேண்டு வென்று, சாயம் கொடுத்துதுய்?'
 பொன்னு. 'நாஜா வே/ என்னை, மன்னிக்கு விடுங்கள்!
 நீங்கள், பன்னி மேல் சண்டைக்கு வரும் யேது,
 சீரங்கலும் என்னை கூப்பிடவில்லை, பண்டியும்,
 என்னை கூப்பிடவில்லை; சீதுனுல் தூண் கொயம்
 வந்து, சாயம் கொடுத்துதுன், சாமி!'

ச. சாமி. சீய, பொன்னுச்சி! சீது, என் மேல் சும்புத்
 தூண், இன்னக் கூட்டி வந்துருந்துதுய், ஐந்து
 கோடி பட்டையும், சாகுமா? சண்டாளப் பண்டியன்!
 நான் சொன்னதையும் கேளாமல், படைகளையும்,
 நாட்களையும் கூட்டிப் போய், பன்னிக்கு
 சிதைவு கொடுத்து விட்டான்!

பொன்னு. 'நாஜா வே/ நடந்துது, போகட்டம்! சின், என்ன
 சிசய வேண்டாம், சொல்லுங்கள்?'

ச. சாமி. 'பொன்னுச்சி! சின், பன்னியை கொல்லவேண்டும்!

605.

பொன்னு. 'சாமி/கிப்போது, பன்னி, எந்நகு திடக்ஷில் திடுக்
கிழ்து?'

சு.சாமி. 'அடே, சாம்புகா/பன்னி யிடுக்கும் திடத்தினை,
பொன்னுச்சிக்கு, (சொல்லி விடு.) 267

268
சாம்புகா. 'அத்திதா, பொன்னுச்சி! திந்நகு மலையின்டேமல்,
நடு மலக்குய் போணுல், அங்கு, அடுக்கடுக்
காய், தீன்று கல் திடுக்கும், அதுன் மேல், ஒரு
பின்ன மரம் திடுக்கும், அதுங்கு கீழ் புரம்
ஒரு புதுரில், திணர்நு அது^{க்}ளம். துதி கேரண்டி,
பன்னி, படுக்கிடுக்கு கிழ்து.'

பொன்னு. 'சரி, நல்லது, நாணாவே/நிங்கள் தீன்று வேரும்,
பன்னி குத்தும் பாரவேல் எடுக்குக்குகொண்
டு, அங்கு மட்ட ப்பாணியில். ஜாக்கிரதை
யாக நில்லுங்கல்/நான் போய், பன்னி யை
பிடித்து, எப்படியாவது மட்ட ப்பாணைக்
கு கொண்டு வந்து விடுகிழ்வுன்; தூங்கல்,
உடனே பாரவேல் எடுத்து, மாயவரை
நினைத்து, பன்னியின் நடு குதுகில் குத்து
உடுங்கல்/ என்று, சொல்லி விட்டு,
நான், போய் வருகிழ்வுன் சாமி/எயன்று,
பொன்னுச்சி விடை பெற்று மறுப்பட்டது.

பாட்டு

"

ஆட்டம் என்சாமி வடுநடையா

ஆடு வினாவாய் பொன்னுச்சி வடுகுது பாட.

பன்னியை என்சாமி ஜேயயல்லோ

வடுகு ஜே என்சாமி பொன்னுச்சி."

பொன்னுச்சி வீர மலையின் நடு மலக்குப்
 போகும் போது, தீன்று கல் அருக்குபோல்
 திருந்நுது. சாமயகன் செண்ண அடை
 யாளம், திதுதூன் என்று நினைத்து, பன்னி
 அங்குதூன் திருக்கு வமன்று, கல்லின்
 மேல் ஏறித்திருக்கு பார்க்கும் போது, அங்கு
 ஆடுபுகர் திருந்நுது. அங்குதூன், பன்னி அரு
 க்கும், சரி விளியில் வரட்டு'வமன்று, கல்லி
 ன் மேல் உட்கார்ந்து கிண்டது, பொன்னுச்சி.
 சிப்பய பொன்னுச்சி, சிந்து நேரம் உட்கார்
 ந்திருக்கும் போது, குடிக்கின் பன்னி, ~~பன்னி~~
 பறையன், திருந்து கோடி படைகளையும் கூட்டி
 வந்து, நம்மருக்கு தின்று கொடுத்துப்
 போய் விட்டான்; காரணம், தின்னும் வர
 வில்லி வன்று, யாராவது வந்திருக்கின்ற
 களா. ளவன்று, போய் பார்க்கு களா'வமன்று,
 பன்னி குடியை விட்டு மேலே வந்து,
 மேல்கு சுகமாக நின்று பார்க்கும் போது.

பொன்னுச்சி கல்லின் மேல் உட்கார்ந்நீரும் ப
 னை யார்த்து, துந்திரிப்பு சிரித்து விட்டு,
 'அடே! திது என்ன பாண்டவர்களுக்கீ
^{தூயேஷண}
 தூயேஷண தூது விட்டது போல், துணி
 வ் பறையன் வந்தான்! பிறகு, ஐந்து கோடி
 படைகளையும் கூட்டி வந்தான்! திம்போது,
 திரண்டு காதுமில்லாது, தீனிநாய் வந்தீடு
 க்கிழந்து! சரி, நல்லது! 'அடே, தீனி! நீயார்?'
 பொன்னுச்சி, பசுவ் பேசவில்லை.

பன்னி 'அடே, தீனி, நாயே! திரண்டு காது மில்லாமல்
 திடுக்கவே, உனக்கு திவ்வளவு கர்வம்!
 காது திடுந்தால், தின்னும் அசுகம் கர்வம்
 திடுக்கம், யாரடா, நீ?'

பொன்னுச்சி 'அடே, கொம்பா! ஜாக்கிரதை யாக பேசு,
 தின் திடுகு குடவை தீனி யென்று சொன்னால்,
 உன்னை தீனியாக்கி விடுவேன், ஜாக்கிரதை!

பன்னி 'அடே, தீனி! நீ, ஒருசாண் உயரம் திடுக்
 கிழிம், என்கால் பட்டால், நுகங்கி விடு
 வாய், என்னிடம் உரம் பேசுகியா?
 என்று, சிரித்துது.

பொன்னுச்சி 'அடே, கொம்பா! நான் தீனியுடன் விதந்து
 ப் பிறந் தீன், தெரியமா? உன்னுடைய
 காது திரண்டையும் திடுங்கி சாய்விட்டு,

வாட்டு, உன்னையும் கொள்வதற்குக் குக்கிரான்.

பன்னி. (அடே, சீனி நாடே/சும்மா ஏன், வீரம் பேசு
 109 கிணை? நான் ஒரு சூச்சலிடமால், திந்த
 வீரமில் தூண்டி, நாகமலையில் போய் விடுந்
 து விடுவாய்! சிப்படியிடுக்க, நீ என்காளை
 பிடுங்கு வரிதூன்றல், குடியமா? உன்னால்?

பன்னி சிப்படியிடுக்கைக் கொட்டிப் பிழை
 னூச்சுக்கிடு, கோயம் வந்தது, மாயவரை
 மனதில் நினைத்து,

பாட்டு

//

சுன்றிடு என்னுத்தூ பின்னரு

புனிப்பாச்சல் பிழைநூச்சு பாயுதுமார்.

சுன்கரணம் வீன்தரம் பின்கரணம்.

சுப்பக்கூரண்டு வீன்தரம் செல்க்கரணம்!!

பிழைநூச்சு ஒரு பிழையுமாம் மேலே
 பாயந்தது, கீழே வந்தது, பன்னியின் வலது
 காண்து விடுகிடு கொன்று பிடுங்கிடு கொண்டு
 போய், சூன்போல், கல்லின்மேல் உட்காரந்தது
 படக், படக் கொன்று, கடிக்கிடுக்கி சூன்றது.
 சினைக்கிடு கண்ட கொம்பன், அடே, சீனி!

என்னமோ, ~~இன்ன~~ தின்ற உய, என்ன சிது?!

பொன்னு

'அயே, கொம்பா/என்ன தீனி தீனி என்று
 சொல்கிறேயே! உன் வலது காது திடுக்கிதா
 என்று, பார்? திசூர/உன்காளை சாப்பிட
 டக் கொண்டுக்கிறேன், தின்னும் கொடு
 சம் தூண் திடுக்கிதா' என்றதும், பன்னு
 வலது காளை திராட்டுப்பார்த்து, காது
 திள்ளாமல் போகவே, கொம்பனுக்கு
 தளப் பலம் குன்றுந்து விட்டது. பன்னு
 க்கு அப்போதே மனசில், ஐயம் தீர்ந்தபடி
 டது. மறுபடியும், பொன்னுக்கு உயை
 நோக்கி. 'அயே, தீனி/ஆடு காது போனால்
 போகிறது, தின்னும் ஆடு காது திடுக்கி
 திதா! உனக்கு திரண்டு காதுமல்லியே!
 என்றதும், கொம்பன் நோக்கி, பொன்னுக்கு

~~பன்னு~~

'கொம்பா/கொடுசம், பொறு! என்று -
 பாட்டு

"தன் கரணம் என்சாம் பின்கரணம்.
 முப்பத்திரண்டு நல்லோ தேவ்க்கரணம்.
 முன்னுக்கு என்சாம் பின்றகு
 புனிப்பாச்சல் என்சாமி யாயுது பார்!"

முன் போல், பொன்னுக்கு, பாய்ந்து சென்று,
 கண் தீது, துதிக்கும் நேரத்தில், பன்னுயின்

திடது காளை வெடுக், கொன்று, பிடுங்கிக்
 கொண்டு வந்தீர், கல்லின் மேல் உட்கார்ந்
 து கொண்டுள்ளீர். திணைப்பார்த்து, பன்னி
 'அடே, தீனிநாடு/ மறுபடியும், என்னமோ
 சாய்பிடுகிறீர், என்ன, அது? என்று.

பொன்னு! அடே, தீனிப்பன்னியே! அப்போது, நியம்
 தீனிதூண்டா! உன், திடது காளை திடுக்கிதூ
 பார்த்தீர். கொம்பன் சூன்சூழைய
 திடது தனதும் எதிரட்டுப்பார்த்து, காலை
 திவ்வாமல் போகவே, தின, நாம் திங்கு
 திருந்தால், கொன்று விடுவார்கள் என்று
 பயம் கொண்டு, வீரப்பூரை நோக்கி, வேக
 மாக கிளம்பியது, பன்னி.

பன்னி, மறுப்பட்டுப் போவதைக் கண்ட பொன்
 னாச்சி, வேகமாக பன்னியின் மேல்யாந்
 து, பன்னியின் வாங்கப்பிடித்து கடித்து,
 பிடித்து, பன்னியின் பீச்சுத்து (விதர்) பிடித்
 து பன்னியுடன் சூட்டிக் கொண்டு கடித்துக்
 து. பொன்னாச்சி, துடிவிட பன்னியின் பிடி
 வாங்கப்பிடித்து கடித்துத் தவ்வா! அப்போது,
 பொன்னாச்சியின் பல்லில் திருந்து விஷம்,
 பன்னியின் துடிக்கம் துராவம் என்று.

பாட்டு
 "பன்னி போல வேகமது தின் வேகமது,
 வீரமல நடுங்குதுயார் தின் நடுங்குதுயார்.
 - வீரமல வீரமல சீசர் விலே தான்
 அங்கு சீர்விலே தான்.
 போகுதுயா சீசு பசுமக் கொம்பனது
 அங்கு கொம்பனது!"

பன்னி வேகமாகுது போகப், போக, பெரன்
 னுக்கு தின் பல்விடுந்து, விஷம், பன்னி தின்
 உடல் சூராவம் நியூயு, பாது பலம்
 குன்றுந்து விட்டது, கொம்பனது.

பாட்டு
 "கொடுக்க காணு பள்ளத்துக்குலே
 அங்கு பள்ளத்துக்குலே
 கொண்டு வரணன் பெரன்னுக்கு
 கொம்பினத்துதான் அங்கு கொம்பினத்துதான்!"

கொம்பன், சூரம்கள் குருக்கும் மட்டம் பாணு
 அடுகில் வடும் போது, கொம்பன் வடும் சீசும்
 கெட்டு, சூரம்கன்/நாஜாவே! பன்னி வடுக்புது!
 துயா துய, நிலைங்கள்/என்றான்.

பெட்டான பல சூடைய தினைய குமரசுங்கு.
 பத்தூரின் பல சூடைய பாச சூள்ச சங்கர்.
 சிப்படி, பெட்டான பல சூடைய சின்னண்ண சூரம்,
 பன்னி குத்தும பாச வேல தையி வெடுத்து
 நிற்கும் போது, பன்னி மேற்கு வந்து,

வடக்கு சூரும்பி வடும் போது, பன்னியுடன்
 ஓட்டிக் கொண்டு வந்தி, பொன்னுச்சி! ராஜாஜி
 தித்தூண் சமயம், பாரவேலியெடுத்து, வீசு
 விடுங்கள்! இன்று.

சின்னண்ணா சாமி உடனே மாயவரை நினைக்
 து; பன்னியின் குதுகில் பாரவேலி குத்தும்
 போது, வேல் பன்னியின் குதுகை தூளாகி,
 பூமியைத் தீயாட்டு நின்றுது. பன்னி, கீழே
 சாய்ந்து, உயிர் விடும் போது.

வீரதுங்கா, பத்தினிக்கு அபயம்!
 வீரதுங்கா, பத்தினிக்கு அபயம்!
 வீரதுங்கா, பத்தினிக்கு அபயம்!

இன்று, இன்று சத்தம் போட்டது. சிங்கச்
 சத்தம், வீரப்பூர் மட்டுமல்லாமல், உலகமே
 கேட்டது.

ச.காமி. சிபே, சாம்புகா/பன்னி, அபயக்குரல்
 கொடுத்து திரந்து விட்டது. சித்தூல்,
 வேடுபடை வந்தாலும் வரலாம், சீக்கிரம்
 தூக்குங்கள்! இன்று, இன்று பெரும் சேர்ந்து
 பன்னியை தூக்கி, பரமேஸ்வரன் போட்டு விட்டு.
 சின்னண்ணா சாமி, சாம்புகளை கொடுத்த சாம்பு
 புகா/பன்னியை, விடுபிழைப்போட்டு கடுக்கி,

சுத்தம் செய்து, சீறுத்து, சதைக்கரி வேறு,
 எலும்பு வேறுக எடுத்துவை, நான் போய்
 வேடு படை, வடுகிழ் தூர்! என்று பார்க்குதுக்
 ரிகாஸ்கிமேன்! என்று சொல்லிவிட்டுப் போய்,
 ஒரு மரத்தின் மேல் ஏன் பார்க்குதுக் கொண்
 டிருந்தார், சின்னண்ண சாமி.

சாம்குன் பன்றியை நெருப்பை போட்டு கடுக்
 தி, சுத்தம் செய்து, சீறுத்து வெவ்வேறு
 போட்டு விட்டு, சின்னண்ண சாமி யிடம்
 ரிசன்று! 'நாஜா வே! கரிவல்லாம் சீறுத்துப்
 போட்டு விட்டேன்! எத்தனை கூறு போட
 வேண்டும், சொல்லுங்கள்? என்று.

சு.காமி. 'சொல்கிமேன், கேள்-) 270

பாட்டு

21 சின்னண்ணருக்கு சின்னண்ணருக்கு ஒரு கூறு
 போடுமடா போடுமடா சாம்குகணை.
 எனக்கும் நல்லோ எனக்கும் ஒரு கூறு
 போடுமடா போடுமடா சாம்குகணை.
 சூங்காருக்கு சூங்காருக்கு ஒரு கூறு
 போடுமடா பொல்லாது சாம்குகணை.
 மாயருக்கு மாயருக்கு ஒரு கூறு
 போடுமடா போடுமடா சாம்குகணை.

கிராமத்துக்கு கிராமத்துக்கு ஒரு கூறு
யோடுமடா யோடுமடா சாம்புகளை.

பொன்னுச்சிக்கு பொன்னுச்சிக்கு ஒரு கூறு
யோடுமடா யோடுமடா சாம்புகளை.

இனக்கு நிவலோ இனக்கும் ஒரு கூறு.
யோடுமடா வீர சிவன் சாம்புகளை.

பீடு, ஒரு கூறு சரியாகப் போடு, நான்
வேடுவர் படை வருகிறதா! என்று பார்க்குதுக்
கொள்கிறேன், என்முர்,

திங்கு திப்படியிடுக்கும் போது, வீரப்பூரில்,
பன்னி அயல்குநல் கொடுத்துது வீரகுங்கா
பத்துனிக்கு கேட்டு, அண்ணமார்தனைகொடுக்கி
அண்ணு/பன்னியை, காராளன் கொண்டு விட்டான்
யோல் திருக்கிறது, நம்ம பன்னி போட்ட சத்தும்,
இங்களுக்கு கேட்க வில்லையா? என்று.

வேட்டை. அம்மணி! திங்களுக்கு ந்துண் கேட்டது,
என்ன
பித்திக்கு, ~~கொண்ட~~ செய் வது?

வீரகுங்கா. அண்ணமார்தனை! நாம், கொம்பின, 16 வருஷம்
பிள்ளையைப் போல் வளர்க்கி, காராளன்
கொண்டு, விட்டானே!

பாடல்

|| சாந்திக்ஷயம் பஞ்சுணீ மேனி வயல்லாம்.

சிங்கு மேனி வயல்லாம்.

சுடுகு பட சூமியிலே பு^ரஷ்ண^ரட சூரான்

சிங்கு பு^ரஷ்ண^ரட சூரான்.

புஷுக்ஷணயம் அண்ணக் கொடி மேனி வயல்லாம்

பு^ரஷ்ண^ரட சூமியிலே பு^ரஷ்ண^ரட சூரான்

சிங்கு பு^ரஷ்ண^ரட சூரான். ||

வீரகம்

அண்ணா/நம், ரிகாம் பனைக் கொண்டு காராளினா,
விடக் கூடாது/ புறப்படுங்கள், சண்டைக் கோ!

உடனே, அந்நிரம் வேடுவடும், படை தளை
சூக்கிரம் கால்யாத்தூர கோவிலிள் வந்து
கூடும் படி, அளிக்கை கொடுக்கார்கள்.

பாடல்

|| சேர்ந்து நல்லோ படை யொருதும்

சிங்கு படை யொருதும்.

வீரயூர் வீரயூர் எல்லையிலே

சிங்கு எல்லையிலே.

கூடி நல்லோ படை யொருதும்

சிங்கு படை யொருதும்.

கால்யாத்தூர கோவிலிலே

சிங்கு கோவிலிலே. ||

வீரயூரில், திப்படி, படைகள் வந்து கூடும்

போது, மாயவர் யார்த்து, காராளர்,

பொன்னடுக்கும்! சங்கடுக்கும்/ வயது,

பதினாறு, வாலியம் குணஞ்சூது சரியாக முடிந்து
விட்டது, தின் அவர்கள் உயிரை பிடிக்க
வேண்டுமென்றது, புறப்பட்டு வந்து, வேட்டு
வாய்ப்பையில் சேர்ந்துகொண்டார்.) 17/

மாயவர் // அப்பா, வேட்டு வர்களை/ புறப்பட்டு வர்கள், நான்
திருக்கிழைன் பயப்படாதிர்கள்/ கிரமாளிகொண்
று விட்டுக் கொடுக்கும் புலவாம், வாடுங்கள்!
என்று, படைகளுக்கு முன்நின்றது, கூட்டிக்
கொண்டு புறப்பட்டார்.

பாட்டு

“மாயவரும் என்சாமி முன் நடக்கோ
வேடுவர் என்சாம் பின் துடர் நின்றார்.
வீரப்பூர் என்சாமி விட்டு மல்லோ
-வடுகு சே என்சாம் ரேணு படை
வீரமலை என்னுத்தூர் சேமயல்லோ
விடு விரை வாய் என்சாமி வடுகுதுயார்”

மாயவர் படைகளைக் கூட்டி வந்து வீரமலை
யின் அடிவாரத்தில் நின்று விட்டு, திங்கு
திருங்கள், நான் சீக்கிரம் வடுகிழைன், என்று
சொல்லி விட்டு, மாயவர் வண்ணுணப்போல்
வடிவத்தை மாற்றிக் கொண்டு பன்னி
கூறு போடும் விடிக் கொடு வந்து,

பெரியண்ண சாமி யைக் கண்டு, நமஸ்க் காரம்

செய்தார்.

பெ.சாமி. 'அப்பா/நீயார்? வீந்து, உறர்?'

மாயவர். 'சுவாமி! நான், வீரப்பூர் வண்ணுறுங் கோ!'

பெ.சாமி. 'சரி, நல்லது! என்ன சமாச்சாரம்?'

மாயவர். 'சாமி! பெண்ணி வள நாட அலி டுந்து, யாருடா!

நாஜா! வீந்து, பன்னியைக் கொண்டு கூறு

போட்டுக் கொண்டு புகாக என் பிணவி

பிடம், யாருடா சொன்னார் களாம்; சீவன்

கர்ப்பமாக திருப்பதால், பன்னி, கனிக் கு ஆசை

யாகி, என்னப் போய் துங்கிடம் கொஞ்சம்

கனியாங்கிக் கொண்டு, வரச் சொன்னார், சீகுக்கு

சீவன், துங்கிடம் வீந்துடன் சுவாமி! வீந்துர்.

பெ.சாமி. 'அப்பா! கொஞ்சம், சின்னதாக வந்து டுங்காலும்

பரவாயில்லை! சிப் போது, கூறுகள் கணக்காக

போட்டாச்சு, தினி அகில கனியெடுக்க

சூடியாதே, என்ன, செய்வது?'

மாயவர். 'நாஜாவே, நல்லது! சாமி! சீவுன்ன மோ,

மேல்புறம் வைத்துக் கொடுக்கிறீர்களே! சீது

என்ன, சாமி?'

பெ.சாமி. 'அப்பா! சீது, பன்னியின் சீது!'

மாயவர். 'சாமி! சீதை யாவது கொடுங்கள், கொண்டு
பேரய், வந்துக் கொடுக்கேன்.'

மாய வண்ணன், பன்னியின் சுவைய கேட்டதும்,
பெரியண்ண சாமி துலையை எடுத்துக் கொடுத்து
விட்டார்.

மாயவர் துலையை வாங்கி தீட்டை யாக கட்டித்
தொண்டு, வேடு யடை திருக்கும் திடம் போய்
சேர்ந்தார்.

வண்ணன் போனதை, மருங்கின் மேல் திருந்து
சின்னண்ண சாமி பார்த்து, 'யாரோ! பன்னி கூறு
போடும் திடத்திற்கு போய் விட்டால்
போகின்றேன்! விசுந்து, வந்தானே தெரியவில்லை?
நாம் போய் பார்க்கலாம் என்று, பன்னி கூறு
போடும் திடத்திற்கு ஒரு வந்து

~~சொல்~~: 'அண்ணா! எவனே, ஒருவன்! திரும்பிட்டு
போகின்றேன், யாரது? விசுந்து, வந்தானே?'

பெ. சாமி! அப்பா! அவன் வீடுக்கு வண்ணனும்,
நீம் பன்னியைக் கொண்டு கூறு போடுவது.
அவன் மனைவிக்கு தீ தெரிந்ததால், அவள்
கர்ப்பமாக திருக்கின்றாளாம்; அதுபோல், பன்னி
மாமிசுத்தின் மேல் அந்நகரம் சென்ற
பருஷின் நம்மிடம் அனுப்பி, கொடுக்கும்
கறி வாங்கி வாசு சென்றாளாம்; அசுந்து,
அவன் வந்து கறி கேட்டான், நான் கறி
பெல்லாம் கூறு போட்டாச்சு, திண்ண

வென்று, சொன்னேன்! மறுபடி தூயவா வது
 கொடுங்கள் என்று கொடுத்தேன், பாவமாக
 திருக்கிற தென்று, தூய கொடுக்கேன்!
 என்று.

தி.சா.ம. 'அய்யோ, அண்ணா! கையேட்ட களியிலா
 வது, கொடுத்தேன் கொடுக்காமல்,
 தூய கொடுத்தேன் விட்டீர்களா? பன்றித்
 தூய போனது போல், திணி நம்ம தூய போய்
 விடுமே, அண்ணா? என்று கேட்க கொண்டு
 திருக்கும் போது, வேறுபடை வரும்
 சித்தும் தின்னண்ணாசாமி காசில் கொட்டு,
 'அஹ, சாம்பகா! வேறுபடை வரும் போல்
 திருக்கிறது! தீக்கிரம், அண்ணா கத்
 தூய வாங்கிக் கொண்டு, ஆய்வாடா!
 என்று, தின்னண்ணாசாமி கத்தூயை
 கொடுத்தேன் கொண்டு, அண்ணா ஆய்
 னார்.

மாயவர் பன்றித்தூயை கொண்டு போய்
 வைத்து விட்டு, வேறுபடைகளைக் கூட
 டிக் கொண்டு வந்தார். பித்தனா, மாய
 வர் தண்ணாக்குத் தெரியாமல், மாயமாக

வந்தூர்.

படைகள் அருகில் வந்துதும், சின்ன
ண்ணா சாமி. அடே, சாம் மகா! சீக்கிரம்
சூழ, வாடா! படைகள் வந்து விட்டது!
விண்டதும். சாம் மகன் பெரியண்ணா சாமி
யின் கஞ்சையை வாங்கிக் கொண்டு சூழ
வந்தூர்.

|| பாட்டு ||

வந்து நல்லோ வலியுதா வலியுதா
அங்கு வண்ணலகும் வேடு படை
அங்கு வேடு படை ||

சின்னண்ணா சாமியும், சாம் மகனும்.

பாட்டு " வெட்டி வெட்டி க்கு விக்கு^நகூடு.
அங்கு குவிக்கு^நகூடு.

வெள்ளரிக்காய் கண்டம் போலே
அங்கு கண்டம் போலே.

அசுத்தசுத்த குக்குவிக்கு^நகூடு
அங்கு குவிக்கு^நகூடு.

அரசாணிக்காய் கண்டம் போலே
அங்கு கண்டம் போலே."

திருவடும் அக்கிரை படைகளையும் அசுத்து
குவித்து விட்டு.

சீ. சாமி. அடே, சாம் மகா! விண்ணா, வேடு படை